

Coolblue-oprichter Bart Kuijpers:
**'Soms zet God mij op het
verkeerde been'**

Een paar jaar voor zijn vertrek bij Coolblue kreeg Bart Kuijpers opeens weer zin om de Bijbel te lezen. Veel later hoorde hij dat zijn beide gelovige broertjes rond die periode intensief voor hem hadden gebeden. "Toen ik las dat Jezus gestorven was omdat Hij zo veel van mij houdt, knalde dat naar binnen."

U was het die mijn nieren vormde, die mij weefde in de buik van mijn moeder. Ik loof U voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan, wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt.

Ik weet het, tot in het DIEPST VAN MIJN

ziel

Toen ik in het verborgene gemaakt werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde was mijn wezen voor U geen geheim. Uw ogen zagen mijn vormeloos begin. Alles werd in Uw boekrol opgetekend, aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één.

Bart Kuijpers is een rustige vent. T-shirt, spijkerbroek, Rotterdamse nuchterheid. Niet per se de makkelijkste prater. Best verwonderlijk als je bedenkt dat hij jarenlang leiding gaf – met twee studenten-vrienden – aan de Nederlandse webwinkel-gigant Coolblue. Hoewel: als een bedrijf écht succesvol is, staat er wellicht een leider aan het roer met licht introverte eigenschappen, las Bart in *Good to Great*, een van zijn favoriete managementboeken. We strijken neer in Kuijpers' kantoor, een volledig gerenoveerd pand aan een statige straat in Rotterdam Kralingen.

Een vriend van jou zei dat Jezus nog eerder terugkomt dan dat Feyenoord kampioen wordt. Niet dus. Nog gefeliciteerd, trouwens. “Hahaha, wat een vriend, hè! Het bijzondere was dat ik op het moment suprême – na achttien jaar uitkijken naar een kampioenschap – in Jeruzalem rondliep. In ieder geval was ik alvast dicht in de buurt als Jezus terug zou komen.”

Voordat je ja zei tegen dit interview, wilde je tijd nemen om te bidden. Hoe werkt dat bij jou? Waar wacht je op?

Met een twinkeling: “De vrede.” Dan: “Na verloop van tijd kreeg ik het idee dat ik Zijn woorden mag spreken, het voelde goed om dit nu te doen. Nadat ik was gestopt bij Coolblue ben ik best zoekende geweest, en in zo'n periode is het niet prettig om van alles te roepen. Nu heb ik zo'n beetje mijn plek gevonden. Ik begeleid jonge ondernemers en investeer in bedrijven die ik gaaf vind, zoals Faircasso. Twee jongens uit de incassowereld hadden hun buik vol van de misstanden daar. Nu proberen ze mensen overeind te helpen in plaats van ook het laatste beetje geld eruit te zuigen. Zoiets geeft me energie. Jarenlang stopte ik van alles in m'n rugzakje, maar pas sinds ik gevraagd ben om wat van mijn bagage te delen, besef ik dat ik iets uit te delen heb.”

U was het die mijn nieren vormde.

“Ik heb twee broertjes en een zus onder me. Ik ben evangelisch opgevoed, ons gezin was een echt Navigator-gezin, bekend van de gelijknamige christelijke studentenverenigingen. We gingen met groepen Navigators op vakantie en er waren zendelingenavonden bij ons thuis waarop complete diapresentaties voorbijkwamen. Best interessant, maar rond mijn puberteit werd het geloof me te gortig. Daar heb ik veel over gestoeid met mijn vader. Ik dacht dat ik nooit op zijn manier zou kunnen

geloven en zag het geloof vooral als een beperking. Ik dacht bijvoorbeeld dat je om in de hemel te komen voor ál je zonden vergeving moest vragen. Elke avond was

‘Ga ik met mijn gezin in een appartementje in Rotterdam-Zuid zitten?’

ik aan het turven of ik ze allemaal had gehad. Pas toen ik op mijn 27^e tot een levend geloof kwam, ontdekte ik dat Jezus voor ál je zonden is gestorven, ook voor de zonden die je bent vergeten of die je nog gaat doen.”

Hoe zou ik aan Uw aandacht ontsnappen, hoe aan Uw blikken ontkomen?

“Een paar jaar voor mijn vertrek bij Coolblue kreeg ik opeens weer zin om de Bijbel te lezen en naar de kerk te gaan. Geen idee waar dat vandaan kwam. Een half jaar later hoorde ik dat rond die tijd mijn beide broertjes voor me aan het bidden waren, en dat ze hun Bijbelstudiegroep hadden gevraagd mee te bidden. Gebed helpt dus. Ik weet nog hoe het ging: ik was thuis en staarde wat naar buiten, totdat het opeens was alsof er iets van binnen aan me trok. Ik stofte het bijbeltje af dat ik sinds de lagere school niet meer had aangeraakt en begon te lezen. Het duurde even voor het me weer pakte, maar al gauw begon ik de Bijbel als een persoonlijke brief aan mij te lezen, niet meer als een boek. Toen ik las dat Jezus voor mij gestorven was omdat Hij zo veel van mij houdt, knalde dat naar binnen. Ik vroeg Hem op dat moment als het ware weer terug in mijn leven.”

Bart werd een fervent Bijbellezer. Hij deed mee aan een ‘jaarplan’ om de hele Bijbel in 365 dagen te lezen. Inmiddels is hij opnieuw begonnen, maar nu om de Bijbel historisch te lezen. “Job komt bijvoorbeeld al vroeg aan bod, en Koningen en Kronieken lees je tegelijk. Onwijs gaaf om zo allerlei nieuws te ontdekken, hoe sommige schrijvers een beetje overdrijven vergeleken met andere auteurs. Het is zo'n prachtig boek, en ook zo Gods boek! Je leert Hem al lezend door de tijd kennen en ontdekt hoe alles toewerkt naar de komst van de Messias.”

Alles weggeven?

De start van de uiterst succesvolle webwinkel Coolblue leest als een jongensboek. Zo voelde het ook, zegt Bart. “We

Waarom Psalm 139?

“Met name dit vers spreekt me aan: ‘Ik loof U voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan. Wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt. Ik weet het tot in het diepst van mijn ziel.’ Een paar jaar geleden zat ik niet zo lekker in mijn vel, vermoedelijk een combinatie van werk en privé. Toen las iemand deze psalm voor, en dat raakte me. Ik voelde me geborgen in Zijn hand. Hij heeft mij op het oog. Hoe bizar eigenlijk: God is zo groot en zo machtig en tegelijkertijd houdt Hij zo ontzettend veel van mij en is zo betrokken op mijn leven. Wonderlijk.”

wisten niets. Een pakketje opsturen? Naar het postkantoor. Twee pakketjes? Hup, in een tas en weer naar het postkantoor. Toen ontdekten we dat ze pakketjes ook komen ophalen. Zo werden we steeds efficiënter. Op een dag was ik aan het hardlopen met Pieter, de huidige CEO; we kennen elkaar al sinds de basisschool. We moesten iets met mp3 doen, zei hij, het computerformaat waarin muziek wordt bewaard. Ik had geen idee wat dat was. Toen, in 1999, bestond mail pas net, Google moest nog worden uitgevonden. Domeinnamen kostten honderd gulden per jaar. Daar kon je drie keer van naar de kroeg – als student mat je alles af aan bier. Een paar weken later had Pieter zo'n mp3-speler bij zich, zo groot als een pakje sigaretten. Kostte vierhonderd gulden en je kon er twaalf nummers op kwijt. Het idee stond ons wel aan, dus noemden we ons bedrijfje ‘mp3man’, voortbordurend op de walkman en de discman. Ik weet nog dat de eerste order binnenkwam, na maandenlang programmeren. Alsof er iets in m'n hoofd knapte: het werkt! Het was een mooie ontdekkingstocht, ook naar je eigen talenten. Ik ben nog steeds bevriend met de andere twee oprichters en ik bezoek het bedrijf nog geregeld omdat ik aandeelhouder ben.”

Is er ook een keerzijde aan het succes?

“Ik ben vooral dankbaar voor een super-

gave tijd. Maar het is zoals met alles in het leven: als je succes wilt, moet je er keihard voor gaan." Na een korte stilte: "Toen ik stopte, merkte ik wel dat ik opeens veel meer tijd overhield voor mijn kinderen."

Voelde je de behoefte om je geloof met je oude vrienden te delen?
"Dat is veertien jaar geleden, dus even graven. Natuurlijk wil je delen van iets waarover je enthousiast bent. Ik heb verteld dat ik naar de Alpha-cursus ben geweest, en wellicht hebben ze iets gemerkt toen ik enthousiast over een karakterweekend van de 4^e Muskietier begon. Ik laat mijn christen-zijn zien door de manier waarop ik leidinggeef in het leven sta, maar ze mogen zelf hun keuzes maken. Ik bid wel voor de mensen van Coolblue en hoop dat ze zien dat ik christen ben, maar ik heb het hun nooit gevraagd."

Personalía

- Geboren in 1975.
- Getrouwd en vader van twee kinderen van 9 en 11 jaar.
- Studeerde Bedrijfskunde aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam.
- Richtte in 1999 Coolblue op, met studievrienden Pieter Zwart en Paul de Jong.
- Vertrok in 2015 bij Coolblue om zich te richten op zijn gezin en het verder helpen van jonge ondernemers.

Je hebt vele miljoenen vergaard. Heb jij voor jezelf richtlijnen voor hoe je met geld omgaat?
"Niks is van mij, maar ik heb het wel in beheer gekregen. Dat is een verantwoordelijkheid waarover ik het gesprek met God aanga. Wat gaan we doen, is dit oké of niet?"

Hoe stuurt Hij je dan?
"Ja... Nou..." Bart gaat verzitten om vervolgens met een zucht te zeggen: "Bijvoorbeeld. Ik had het een tijdje geleden nogal druk en bad tot God: heeft U niet iets simpels voor mij waarin ik kan investeren, iets wat niet zo veel tijd kost? De volgende dag vroeg mijn vrouw me mee naar een bijeenkomst van De Thuishoeve, een boerderij die een echtpaar had opgekocht om daar pleegzorg te geven." Wijzend op een miniatuurboerderij in de vensterbank: "Daar staat-ie. Tijdens die bijeenkomst werd gezegd: 'We zoeken nog een investeerder voor het weiland', niet wetend dat er een investeerder in de zaal zat. Ik dacht: o, doe mij die maar! Grappig, dat je voor zoiets bidt en dat het vervolgens op je pad komt. Ik wil de wereld een beetje mooier maken, en dat kun je doen met alles wat God je heeft gegeven. Die boerderij is een groot project geworden – Gods project, en ik mag daar met heel m'n hart aan meewerken. Wij wonen er nu ook met een aantal gezinnen die aan pleegzorg doen, als community. We willen ook activiteiten voor de buurt gaan organiseren."

Zou je alles kunnen weggeven, als je het idee hebt dat God dat vraagt?
"Scherpe vraag. Die exercitie doe ik weleens in m'n hoofd. Ik zeg 'Alles is van Hem', maar is dat ook zo? Ga ik met mijn gezin in een appartementje in Rotterdam-Zuid zitten?" Bart kijkt zoekend de ruimte rond, alsof het antwoord zich daar ergens bevindt. "Uiteindelijk wel, je moet doen wat God van je vraagt, maar het zou niet makkelijk zijn. Ik heb vrienden die van giften leven, waarin God steeds voorziet. Daar heb ik veel bewondering voor."

Je zei in een interview: 'We zijn gemaakt om goed te doen, daar kom je van tot leven.' Hoe bedoel je dat?
"Er was een beroemde psycholoog in New York. Wie bij hem op de wachtlijst stond, moest ondertussen vrijwilligerswerk doen. Een groot percentage kwam nooit meer terug. Als je goed doet, krijg je daar iets voor terug. Bij Coolblue probeerde ik dat door goed te zijn voor ons personeel, en voor klanten. Onze slogan 'Alles voor een glimlach' is geen lege huls. We verkopen

'Je moet doen wat God van je vraagt'

écht graag aan mensen wat ze nodig hebben, niet wat ons het meeste geld oplevert. Zo had Philips een stofzuiger ontwikkeld die kon zúigen – niet normaal zo hard, en ook nog eens heel stil. Maar: hij was niet te tillen, dus voor een omaatje ongeschikt. Dat vertellen we vervolgens eerlijk op onze website. Dat vinden mensen fantastisch."

Zouden kerkleiders iets kunnen leren van Coolblue?

Een gulle lach. Dan, mijmerend: "Mensen verwonderen. Verwachtingen overtreffen. Jezus heeft natuurlijk veel te brengen. Zeggen mensen na een dienst: 'Ik heb nou toch een gave preek gehoord, dát ga ik doorvertellen?'"

Wonderlijk zoals U mij kent, het gaat mijn begrip te boven.

"Ik heb geleerd dat er iets mag overblijven om te onderzoeken, dat God tot op zekere hoogte een mysterie blijft. Hij zet me soms op het verkeerde been, doet me verwonderd staan, brengt me in nieuwe avonturen – heerlijk. God is voor mij een God van groei. Hij zal er zó van genoten hebben om te zien hoe de schepping groeide en bloeide! Bij Coolblue vond ik groei ook mooi. Van het bedrijf, van kwaliteit, van service. Als medewerkers groeien, groeit het bedrijf. Ik zit nu in het pastorale team van onze kerk. Wij laten mensen ook groeien, daar geniet ik heel erg van."

De telefoon gaat. Zijn vrouw. Nadat hij heeft opgehangen: "Is belangrijk, hè. Voor zoiets neem ik wel op."

Niet praten over leaseauto's en horloges

Het werk bij Coolblue kostte veel breedte in zijn hoofd, maar twee reizen – naar India met mensenrechtenorganisatie International Justice Mission, en naar de bootvluchtelingen op Lesbos – deden hem beseffen dat de wereld een stuk groter is. Sindsdien is het thema onrecht voor Bart enorm gaan leven. "De reis naar Lesbos leek Gods persoonlijke opdracht: een vriend vroeg mij uit het niets om mee te gaan, en mijn dooptekst is Jesaja 58:11, waar God ons vraagt de armen te eten te geven en de naakten te kleden. In India vond ik het verfrissend om eens niet te hoeven praten over de nieuwste leaseauto of het duurste horloge, wat

'De reis naar Lesbos leek Gods persoonlijke opdracht'

op zakenreizen altijd gebeurde. Ik keek daar als ondernemer naar wat er gebeurde. Eén: mensen kwamen gemotiveerd hun bed uit, ze wisten precies wat hun doel was, namelijk kinderen bevrijden van hun slavenhandelaren. Twee: alles – van het voorbereidend werk tot de bevrijdingsacties – ging er heel professioneel aan toe. Drie: iedereen was heel competent én huizenhoog gepassioneerd. Vaak hadden ze goede banen opgezegd om in de bagger van Calcutta te werken."

Al zei ik: 'Laat het duister mij opslokken, het licht om mij heen veranderen in nacht,' ook dan zou het duister voor U niet donker zijn.

"Als ik word geconfronteerd met die kindslaven in India, vraag ik wel: waarom, God? Maar tegelijk had ik juist daar sterk het gevoel dat God zei: voor deze mensen ben Ik naar de aarde gekomen. Ook voor de ouders. Dat onrecht vindt Hij vreselijk. Maar het bijzondere is dat God door mensen als jij en ik iets aan dat onrecht wil doen. Hij wil samenwerken. Mensen die daarop ingaan, zijn wat mij betreft echte helden. Zoals de lock breaker naast wie ik in de auto zat, een beer van een vent die fulltime bezig is kindslaven te bevrijden van hun misbruikers. Door hem heen kwam Jezus voor mij heel dichtbij, bijna tastbaar.

De laatste tijd ben ik gefascineerd door het gegeven dat Jezus honderd procent God is én honderd procent mens. Hoe zit dat? Dan lees ik in Jesaja 7 dat Jezus moest leren te kiezen voor het goede en het kwade moest weerstaan. Wow, Hij dus ook? Wat vet! Opeens begrijp ik beter dat Jezus zich kan inleven in mijn zwakheden. Dat maakt Hem nog meer tot een Vriend."

